

In Achter het Nieuws geven NVBK-redacteuren en anderen uit het werkveld in het kort hun reactie op een recent nieuwsitem over kostenmanagement. Dit zijn persoonlijke reacties van de auteurs en deze geven niet noodzakelijkerwijs het officiële standpunt weer van hun werkgever of van de NVBK.

ACHTER HET NIEUWS: 2050

In 2050 zijn de problemen de wereld uit. Het Nederlandse aardgas is op en de elke nieuwbouwwoning heeft een duurzame energievoorziening. Een groot aandeel van de bestaande voorraad is verbeterd en verduurzaamd. De meeste gemeenten zijn energieneutraal en koplopers wekken een surplus aan duurzame energie op. We reizen met onze EV of met de hyperloop efficiënt met schone energie. Althans dat is zoals je mag verwachten op basis van de ambitie van velen. Er is nu al een scala aan technische oplossingen met ieder zijn eigen voor- en nadelen. We gaan over van eigendom naar betalen per gebruik of een deeleconomie. Hergebruik van materiaal en bewust omgaan met grondstoffen krijgt steeds meer aandacht. Deze transitie heeft niet alleen effect op onze voetafdruk, maar ook op het werkveld van de kostenadviseur. Hoe vergelijken we een marktwaarde straks met een huurwaarde of met de restwaarde van her te gebruiken grondstoffen of bouwdelen. Extra parameters voor waardes of risico's en berekeningen van milieulast en energie gebruik, waar blijft het gezond boerenverstand. Waar licht de grootste uitdaging of kans en hoe verandert dit ons werk.

Daktuin van University of Warsaw Library, ontwerp door Irena Bajerska.

HANS DE WIT - DE WIT FUNDERINGEN

Milieuzaken is een kwestie van prioriteiten stellen.

De bouw kan hier een grote bijdrage leveren o.a.:

- Productie van cement staken, want cement productie veroorzaakt wereldwijd 5% van de gehele milieuvuiling
- Productie van staal drastisch verminderen. Wapeningstaven in beton kunnen vervangen worden door basaltvezelstaven. De productie hiervan is een factor 170 lager dan de CO₂ footprint van staal. En stalen balken en profielen kunnen vervangen worden basaltvezel balken. Ook in logistieke sector zijn basaltvezel producten belangrijk: namelijk 4x lichter dan staal en 2x sterker dan staal dus er is minder van nodig. De producten zijn te verkrijgen bij Vulkan Europe B.V.

*Staven van basaltvezel gebonden in epoxy.
Diverse diameters van 4 tot 32 mm (standaard).*

Profielen opgebouwd met basaltvezels en epoxy.

ED ANTOINE – SENIOR CONSULTANT RHDHV, HOOFDREDACTEUR VIEWONVALUE

De vraag erachter is hoe rationeel deze besluitvorming nu eigenlijk is. Als kostenadviseur is de scope vaak beperkt tot het project.

Het bewust omgaan met de grondstoffen van onze planeet heeft zeker invloed op het werk van de kostenrader. De terechte vraag is hoe. Voor alles is een prijs te bedenken zoals bijvoorbeeld voor de CO₂ emissie. Op basis van vraag en aanbod zou er dan een soort marktprijs ontstaan waarmee emissierechten te verhandelen zijn. Oplossingen met een lage CO₂ emissie zouden dan beter scoren. Ogenscheinlijk een goed concept, maar het werkt nu niet om tal van redenen. Daarbij komt dat de meeste mensen in hun hoofd welliswaar 'groen' denken en praten, maar niet daarna handelen. De laagste prijs blijkt nog steeds een zeer belangrijke motivator bij keuzes. Denk maar aan de 'sjoemel software' bij de dieselmotoren. Mondiaal veel ophef maar nauwelijks van invloed op de verkoopcijfers van de auto's. In 'the end' is voor grote bedrijven afzet en omzet het belangrijkste, die garanderen rendement voor de aandeelhouder. Dit korte termijndenken werkt niet.

Wat is er dan in 2050 anders dat we ons wel bewust zijn van de schaarse grondstoffen en maatschappelijke kosten. Volgens mij het besef dat je welzijn, een betere en schonere wereld niet als een economisch model kunt beschouwen. Dat doen we nu voortdurend, alles wordt naar geld vertaald. Dit leidt tot bizarre sommen als in de zorgsector de prijs van een QALY, Quality Adjusted Life Year, een gewonnen levensjaar. Daarmee is ook de uitdaging van de kostenadviseur gezet, denk buiten de lijntjes, beschouw een scope die groter is dan de projectscope.

BERND KARSTENBERG – LIFE CYCLE VISION

Dit een mooie uitdaging voor de kostenadviseur, of eigenlijk steeds meer de levensduur (kosten) adviseur. Het gaat steeds meer over wat heeft het gebouw voor impact op de toekomstige waarde. Niet alleen qua geld, maar ook kwaliteit (comfort/bruikbaarheid) en natuurlijk de milieu impact (energie en materialen). Hierdoor wordt integraal beschouwen en naar de toekomst kijken steeds belangrijker. Vanzelfsprekend wordt het daardoor ook complexer om te balanceren tussen de drie P's (People, Planet, Profit). Elke opdrachtgever heeft zijn eigen budget om hiertussen te laveren en het maximaal haalbare voor hem eruit te halen. Een mooie opdracht om hierbij ook in de toekomst te kunnen ondersteunen als levensduur(kosten) adviseur of moet het PPP-adviseur zijn? ←